

Alles komt terug

Philip Hoorne

poëzie

KERMIS

Ze loopt tussen de wagens
en pijpenstelen door,
het broertje aan haar hand
kijkt sip, alle kraampjes dicht,
botsauto's onder zeil, het
spookhuis enger dan voorheen,
de rups weer cocon.

Het meisje denkt: nu is het op zijn
mooist maar ze zwijgt, want zo'n
kleine jongen kan nooit begrijpen
dat een uitgeregende kermis zoiets is
als het boek nog in zijn folie,
een verhaal vóór het wordt verteld.

Kom, zegt ze, we gaan naar huis,
voor morgen is beter weer voorspeld.

MIJN EERSTE DAG IN HEL

Je had het slechter kunnen treffen,
nog leven bijvoorbeeld, lachte satan
en klopte me vriendschappelijk op de schouder.
Make yourself comfortable.

Menig bekende knikte me toe: jij hier?
Zelfs God was er. Hij zat mistroostig
in een hoekje wat in zijn baard te krabben.

Een oppervuurmeester stak de barbecue aan:
engelenvleugeltjes met halo's in de schil
en geflambeerde doornenkroon als toetje.

En zo werd het - tegen alle verwachtingen in -
toch nog gezellig.

OEVERS

Ik probeer het mij soms voor te stellen:
thuiskomen bij jou,
je hangt het natte goed te drogen,
groet me zacht zonder zoen
met roodomrande ogen.

Je zoon roept pang pang en om zijn vader
terwijl hij met zijn vinger naar me schiet.
Je zegt het wordt wel beter later,
ik knik van ja maar vrees van niet

want hoezeer ik jij en jij mij graag ziet
bestaat evenveel als een mens uit water
de liefde uit verdriet.

ALLES KOMT TERUG

De boemerang hangt boven de akkers,
omschrijft het land, beweegt zich in weerwil
terug naar de binnenkant van mijn hand.

Een meisje in zomerjurk jojoot,
bijt op haar tong, vult in met haar mond,
amper bewust van het kritieke punt:

hout scheert een boom, touw keert zich om,
in het ongewisse streelt een tol de grond,
hangt stil, richt zich op.

